

Preek

15 januari 2023

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen. Her en der hoor ik het in de wandelgangen. Die jonge dominee. En dat roept natuurlijk vragen op. Ik zag sommigen van jullie al aandachtig naar mij kijken.

Wat ziet hij er nog ontzettend jong en fris uit. Vitaal. En zo vol energie. Hoe houdt hij het vol? Was hij nou eind twintig? Dertig?

En wat te denken van die volle lokken met dat prachtige haar. (HAND DOOR JE HAAR HALEN)

Ik zie je denken. Hoe krijgt hij het voor elkaar?

Heeft de dominee een lijn van nieuwe wonderproducten ontdekt? Wat is zijn geheim? Hoe behoudt hij die eeuwige jeugd?

(...)

Dat ga ik natuurlijk niet verklappen. Ik zou wel gek zijn.

Nou ja vooruit. Omdat u zou aandringt.

We zitten hier met z'n allen op zondag bij elkaar. De zondag die we traditioneel de rustdag noemen. Wat de Bijbel zegt over rust heeft ook voor een groot deel te maken met die ene dag in de week.

Er staat genoeg over rust in de Bijbel. En over rustig aan doen. En het lijkt me goed om het daar eens met elkaar over te hebben.

Het is een beetje een gevaar van deze tijd dat we onszelf een jaar lang aan het voorbij rennen zijn om dan in de zomer even 'op te laden'.

Zo kijken we ook steeds meer naar onszelf als mensen. Als mensen die een batterijtje hebben dat je in de vakantie even oplaadt, zodat je de rest van het jaar er weer tegenaan kan. En zo hollen we van vakantie naar vakantie. Van de zomer naar de herfstvakantie. Naar kerst, naar de voorjaarsvakantie en weer naar de volgende zomer. De kalender rond.

We weten dat het niet verstandig is. En toch overkomt het ons maar al te vaak.

God wil dat rust een belangrijk onderdeel wordt van ons leven. Zo heeft Hij ons leven bedoeld.

We hebben rust nodig. Als het gaat over 'rust' kun je natuurlijk denken aan de bekende uitspraak van Jezus waarin Hij iedereen die vermoeid is oproept om bij Hem

rust te komen vinden. Maar dan hebben we het over rust op een heel ander niveau. Een veel dieper niveau. Heel praktisch rust in het hier en nu, daar zegt de Bijbel wel degelijk wat over. En dan gaat het met name over de zondagsrust. En dat is altijd een prikkelend onderwerp. Want hoe zit dat nou? Hoe beklemmend is dat?

Laten we daarvoor nog eens even naar de tekst uit Genesis kijken.

Het zal voor velen een bekende tekst zijn.

En dat komt mooi uit, want dan kan ik jullie rustig even uithoren wat er volgens jullie allemaal staat.

Waarom maakt God mensen? Wie durft?

God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.'

We hebben als mensen een taak om voor de aarde te zorgen. Om de aarde zogezegd draaiend te houden. En iedereen heeft daarin zijn plek.

God heeft mensen gemaakt met de bedoeling dat ze zouden zorgen voor Zijn schepping. De dieren, de planten, onze medemensen. Het totaalplaatje.

Tweede vraag...

Wie maakt de volgende zin af?

*God schiep de mens als zijn evenbeeld.....
als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en
vrouwelijk schiep hij de mensen.*

Het is interessant dat als er staat dat we naar Gods beeld gemaakt zijn, dat mannelijk en vrouwelijk dan hand in hand gaan.

We zijn zo gewend om te spreken over God als Vader, zo gewend om God aan te spreken met 'Hij', dat we de betekenis van dit vers snel over het hoofd zien.

Om een beeld te krijgen van hoe God is moet je niet alleen maar naar de mannen van deze wereld kijken, maar juist ook naar de vrouwen. Het zit hem in het totaalplaatje. Naar Gods beeld gemaakt betekent ook dat we ons aan die God moeten spiegelen.

En dan komen we bij het meest interessante punt van die tekst uit Genesis.

Waarom zegende God de zevende dag en verklaarde Hij die dag heilig?

*God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig,
want op die dag rustte hij van heel zijn
scheppingswerk.*

Omdat God uitrustte na al die dagen van Scheppingswerk werd die ene dag zo bijzonder.

Wij associeren uitrusten met moe zijn.

Je rust uit als je energie op is.

Als we lezen dat God rust. Dan roept dat de vraag op: waarom?

- Was God moe? Had Hij daarom rust nodig?
- Kan God uitgeput zijn?
- Aan het einde van zijn Latijn?

Dat past niet in ons beeld van God. God is onvermoeibaar lijkt het.

Vasthoudend ook. God gaat niet achterover leunen.

Misschien dat rust houden Bijbels gezien nog een ander doel heeft. Een andere betekenis.

Volgens mij zie je hier aan het begin van de Bijbel heel mooi dat rust, zegening en genieten hand in hand gaan.

God kiest er heel bewust voor om een stapje terug te doen. Zodat Hij kan genieten van Zijn schepping. Van al het moois dat de wereld te bieden heeft.

Hij zegt dat moment van rust. Van genieten. Dat betekent dat hij rust in zichzelf zegt. Iedereen die net als Hij af en toe rust en geniet, zal gezegend worden.

Wat betekent dat voor ons?

We zijn mensen gemaakt naar Gods beeld zegt het verhaal van Genesis. Hoe dat precies gegaan is en hoe lang geleden maakt niet zoveel uit.

De boodschap van het verhaal is duidelijk. God rust uit. Niet omdat Hij moe is, maar omdat Hij het wil. Omdat Hij ervoor kiest om te rusten. En te genieten van het leven dat door Hem ontstaan is.

Net als God mogen we dus uitrusten van ons werk. Wat voor werk dat ook is.

De rust was er vóór de zondag. Dat is denk ik belangrijk om niet te vergeten. Want het gevaar is dat we die zondagsrust zien als wéér een extra regeltje van de kerk. Je mag ook niks op zondag. Maar daar gaat het niet om.

God heeft de zondag niet gemaakt om ons te pesten. Hij gunt ons juist dat moment van rust. Een dag die in het teken staat van rust. Een gezegende dag, waarop je je mag verwonderen. Dáár gaat die zondagsrust over.

Het gaat erom dat we als mensen rust nodig hebben. Als het bij God hoort, hoort het ook bij ons mensen. We zijn gemaakt naar zijn beeld en gelijkenis.

Het gevaar is wel eens dat we onszelf voorbijlopen. Doordeweeks moet er van alles gebeuren en alles wat blijft liggen moet in het weekend. Zo'n vierde gebod voelt dan beklemmend. Alsof het onze tijd inperkt. Terwijl het juist verruimend zou mogen werken.

God had ook na dag zes kunnen zeggen: Het zit erop en we gaan weer door. Dan hadden we een zesdaagse week gehad. Een week zonder rust erin.

In de Tien Geboden wordt het houden van de rustdag gekoppeld aan de herinnering van slaaf zijn. In Egypte waren jullie slaven. Pas op dat je dat niet opnieuw wordt door maar door te blijven werken. Een waarschuwing die nog steeds actueel is.

Daarom de volgende prikkelde stelling:

Wie je bent wordt niet zozeer bepaald door wat je doet als je aan het werk bent, maar misschien nog wel meer door wat je doet als je 'vrij' bent. Als je uitrust...

Welke keuzes maak je dan?

Wat doe je in je vrije tijd?

Speelt God daarin een rol?

En op wat voor manier?

Wat mij betreft mag je lekker een rondje gaan hardlopen op zondag en genieten van de natuur. Maar laat dat dan ook de insteek zijn. Laat het een uiting van dankbaarheid zijn. Als het moet omdat je er de rest van de week niet aan toekomt, dan gaat er iets mis.

Spreek gerust af met vrienden op zondag. Maar wees dankbaar voor ze. Voor de gezellige ontmoeting. Gebruik de zondag niet als meetingsmoment omdat je de rest van de week geen tijd voor ze hebt.

En ja die kerkdienst. Het is geen moeten. Het is een mogen. Je zingt liederen om je dankbaarheid te uiten. Er klinken woorden vanuit God die je richting meegeven voor de nieuwe week en die je helpen te reflecteren op de week die achter je ligt. De kerk is een rustplaats, waar je een gezegend mens wordt.

De zondagsrust heeft niet te maken met wat je niet mag doen. Het gaat over wat je wel mag doen: genieten. En om dat te doen moedigt God ons aan om één dag per week even een time out te nemen. Dankbaar en blij om je heen te kijken. Genieten van de schepping op die dag, van de wereld om ons heen. Net als God dat deed. En dat je net als Hem om je heen kijkt en kunt zeggen: Het is goed.

We zijn geneigd om rust te zien als iets dat je kunt 'pakken'. Even je rust pakken.

Ik denk dat je het om moet draaien. Laat die rust jou pakken. Daar word je echt een ander mens van. Het werkt als een make-over. Als een soort wondermiddel.

God gunt ook jou die rust in je leven. En als je Hem zou vragen waarom?

Dan zou zijn antwoord denk ik zijn: (hand door je haar)
Omdat je het waard bent!

Amen!